

lige gyldig Magt. Jeg er overbevist om, at det er tilstrækkeligt, at den deri ser en sympatetisk Magt.

Hvor vidt man kan gaa i Retning af Sympati, har jeg, forrige Gang der var Tale herom, nævnt et Eksempel paa ved at henvise til Norge, som ingenlunde er et Protektionismens Arnested, men et Land, som indtil for kort Tid siden vel endog havde meget lave Toldsatser, og som har været betragtet som et Frihandelsland. Jeg skal blot minde om Hovedindholdet af, hvad jeg anførte. Jeg nævned et Regulativ, som i 1899 blev udstedt i Norge, og hvori det slaas fast, at Anskaffelser til det offentlige skulle foretages af indenlandsk Arbejde, naar Priserne ere rimelige, naar de kunne leveres i rette Tid, og Beskaffenheden er forsvarlig. Dertil vil jeg sige, at naturligvis kunne vi gaa ind paa det samme, og det bør vi ogsaa gaa ind paa, men saa kommer det, jeg vil fremhæve, og det gaar videre. Det samme Dekret eller den samme Lovbestemmelse fastslaar, at naar Anskaffelse skal foregaa ved Licitation til det offentlige, maa der kun udbydes i Licitation mellem indenlandske Leverandører, hvis der i det hele findes nogle paa det Omraade, og man maa kun gaa til udenlandske Leverandører i særlige Tilfælde, naar Regeringen finder det nødvendigt. Der er altsaa fastslaet det Princip, som ellers kan udtrykkes ved: Vore egne Hunde skulle gnave vore egne Ben. Naar det offentlige i Norge udbyder noget i Licitation, skal det være til indenlandske Leverandører, og det er bestemt, at de underordnede Myndigheder uden videre ere bemyndigede til at anskaffe indenlandske Frembringelser, naar de ikke ere mere end 10 pCt. dyrere end udenlandske foruden Toldbeskyttelsen, og ogsaa til at anskaffe dem, naar de ere 15 pCt. dyrere, men i dette Tilfælde med Ministeriets Tiladelse. I Norge har man nemlig gjort det simple Regnestykke, som jeg tidligere har fremført, at det drejer sig ikke blot om Prisen ved den enkelte Anskaffelse, men ogsaa om Eftervirkningerne ved Anskaffelsen af indenlandske Frembringelser. Det gælder ogsaa om den Adgang, som derved skabes for Nationen til at erhverve sig større Velstand.

Jeg skal ikke opholde Tingets Tid

yderligere, vi have før talt om de Ting, og jeg kan slutte mig til, hvad der er nævnt af den ærede foregaaende Taler i saa Henseende. Maa jeg her indskyde den Bemærkning, at jeg er overbevist om, at man i den højtærede Minister for offentlige Arbejder har en Mand, der ser sympatetisk paa denne Plan og vil have Forudsætningerne for at benytte den. Som Forslagsstiller ønsker jeg at gentage, hvad jeg sagde før, at hvis Ændringsforslaget skulde blive vedtaget her i Tinget, er det ikke at forstaa som en Ordre, der skal følges ogsaa, hvor det bliver ufordelagtigt, men som en Sympatitilkendegivelse, der siger til Ministeren: Du har Folketingets Tilslutning, dersom du paa en fornuftig og med Statskassens velforstaaede Interesser stemmende Vis kan ordne dig saaledes med den indenlandske Industri, at der her omsider skabes Spirerne til den Lokomotivindustri, der saa længe har været Tale om, uden at denne Industri er iværksat. Jeg skal derfor anbefale at stemme for Ændringsforslaget.

Dinesen: For mig er det Ændringsforslaget under Nr. 10, det ved denne Lejlighed særligt kommer an paa. Jeg vil anbefale at stemme for det og er der i Overensstemmelse med den Holdning, jeg har indtaget i tilsvarende Spørgsmaal tidligere. Jeg er i det Tilfælde, at jeg i Dag kan henholde mig til den Motivering, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) har brugt som Forsvar for dette Forslag, maaske med en enkelt Afvigelse. Derimod kan jeg ikke dele de Betragtninger, der bleve anstillede af den ærede Ordfører for Flerpartiet (P. Th. Nielsen), navnlig ikke, naar han anfører, hvorledes det er gaaet med Fabrikken „Scandia“ i Randers, thi ser man ret paa dette Forhold, taler den Udvikling, som der er foregaaet, mod det Standpunkt, som den ærede Ordfører indtager. Da Fabrikken i Randers skulde til at bygge for Statsbanerne, mødte den ogsaa Vanskeligheder fra Banedriftens Side, ligesom Tilfældet har været med Banedriften overfor Spørgsmaalet om Lokomotivbygning herhjemme. Men den Gang var denne Virksomhed i Randers saa heldig at have Forsvarere indenfor Rigsda-